**P-5764/2017**
**Općinski građanski sud u Zagrebu**
**10 000 Zagreb**

Tužitelj:

I. Aleksandar Ortynski iz Zagreba, II-VIII tužitelj, te X tužitelj, zastupani pod odvjetnicima iz OD Babić&Čibarić d.o.o., Zagreb, C.Darwina 4F

Tuženik:

Petar Turtula iz Zagreba

**PODNESAK TUŽITELJA AD. I-VIII, te X**

Tužitelji su zaprimili očitovanje vještaka Mladena Ožića, kao i podnesak tuženika od dana 05. listopada 2026. godine te se na isto očituju kako slijedi:

Tužitelji su u potpunosti suglasni s očitovanjem vještaka, te ističu da se u ovom slučaju radi o predaji u posjed, a ne o nikakvoj vlasničkoj tužbi, što tuženik uporno zanemaruje.

Očevidom na licu mjesta na kojem je bio prisutan i vještak, te stranke ovog postupka kao i uređujuća sutkinja jasno je vidljivo i utvrđeno da ne postoji nikakav degažman, nego se radi o stubišnom podestu koji je sastavni dio stubišta, koje stubište je zajedničko i koje vodi na zajednički tavan kao i na zajedničko dvorište.

Nalazom je također i očevidom utvrđeno da ne postoji nikakav drugi prilaz na tavanski prostor kao ni u zajedničko dvorište, a osim toga je utvrđeno da ne postoji niti mogućnost nekog drugog prilaza, a posebno ne prilaza kojeg je predlagao tuženik.

Dakle, jasno je u očitovanju utvrđeno, kao što je jasno utvrđeno i bilo vidljivo da prostor tzv. degažmana ni prostor unutrašnjeg stubišta ne predstavlja stan tuženika, te da su tvrdnje tuženika osim što su protivne stvarnom i životnom stanju, protivne svim projektnim odnosno arhitektonskim pravilima.

Tuženik uporno pokušava navesti vještaka da bude slijep pored zdravih očiju, i da se bavi vještačenjem nečega što uopće nije niti bio zadatak vještaku, a niti je predmet ovog postupka.

No, kako tuženik i dalje uporno ustraje na svojim navodima tužitelji se imaju potrebu opet očitovati barem kratko na iste, pa stoga tužitelji ističu da je navodni zapisnik o bodovanju u

kojem je navedena veća površina od one koju tuženik ima u stvarnosti, očito plod nekih zakulisnih igara, ili da ga je sastavljao netko tko nije nikada bio na licu mjesta, i ne poznaje niti vlasničkopravne propise, a očito niti propise vezane uz gradnju.

Degažman nikada u stvarnosti nije ni postojao, nego je taj prostor oduvijek bio sastavni dio unutarnjeg stubišta koje je zajedničko, pa se u odnosu na isti, nije sukladno sadašnjim a i prijašnjim odredbama vezanim uz vlasništvo moglo niti smjelo raspolagati, jer bi svako takvo raspolaganje bilo ništetno jer je suprotno prisilnim pravnim propisima.

Dakle, tuženik je oduvijek znao i zna da predmetni prostor nije nikakva degažman, no je isti pokušao i dalje pokušava zlorabiti nezakonit zapisnik o bodovanju.

Predmetni prostor nikada nije predstavljao degažman, i to je jasno vidljivo iz projektne dokumentacije koja se odnosi na predmetnu zgradu odnosno kuću, a konačno isti prostor je bio dio stubišta kojim se ulazilo na zajednički tavanski prostor (koji je zajednički svim suvlasnicima na nekretnini) i dolazilo do dvorišta o čemu postoji i pravomoćna presuda koja je odavno predana u ovaj predmet.

Obzirom da je tuženik odnosno njegov prednik znao da predmetni degažman u stvarnosti ne postoji nego da je to stubišni podest, isti je imao priliku tražiti ispravak zapisnika, no isti se ponio sasvim nemoralno i očito naveo službenu osobu na sastavljanje nezakonitog zapisnika.

Nadalje, u svojoj daljnjoj „analizi“ tuženik zamjera vještaku jer predmetno dvorište označava kao zajedničko, no nije jasno temeljem čega, kada čak ni tuženik nije sporio da bi predmetno dvorište bilo zajedničko. Da tuženik smatra da predmetno dvorište nije zajedničko, isti zasigurno ne bi predlagao alternativne puteve i način kojima bi ostali suvlasnici mogli doći na predmetno dvorište. Dalje, iz dosadašnjeg postupanja tuženika (npr činjenice da su svi suvlasnici zgrade Ilica 114 i 114/1 iz pričuve obnavljali krovište na 114/1 ….) razvidno je da je isti uredno smatrao da je zgrada 114 i 114/1 jedna cjelina, a nekretnina na kojoj se nalaze predmetne zgrade odnosno kuće oduvijek je bila na jednoj te istoj čestici i istu nije moguće podijeliti, niti je za istu moguće izvesti dodatne priključke koji bi se odnosili samo na kuću 114/1, pa tako svi priključci za zgradu 114/1 idu kroz zgradu 114 odnosno isti su zajednički.

Tužitelji dalje u odnosu na elaboriranje tuženika, a bez da dodatno opterećuju sud u ovoj parnici ističu da su svi navodi tuženika u ovom postupku pa tako i u podnesku od dana 06. listopada 2026. godine vezani uz eventualnu vlasničku parnicu, a nikako uz ovaj postupak koji se odnosi na predaju u posjed.

Slijedom svega navedenog i slijedom činjenice da je činjenično stanje dovoljno raspravljeno, tužitelji predlažu naslovljenom sudu da donese odluku kojom se usvaja tužbeni zahtjev tužitelja, te da naloži tuženiku da tužiteljima nadoknadi troškove postupka.

U Zagrebu, 13. listopada 2026. godine

Tužitelji p.p. Emilija Čibarić

Digitalno potpisao: Emilija Čibarić
Datum: 2026.10.13 16:36:23 +02'00'

BABIĆ&ČIBARIĆ
ODVJETNIČKO DRUŠTVO

Odvjetničko društvo Babić&Čibarić d.o.o., 10000 Zagreb, Ul. Charlesa Darwina 4F
Poslovni račun: HR1523900011101258546 , Hrvatska poštanska banka d.d. Zagreb
tel/fax: +385(1)233-5540, 233-5542, e-mail: babic.cibaric@gmail.com
odvjetnici: Šimun Babić i Emilija Čibarić, odvjetnička vježbenica: Hana Dujmović